HET REGT

DER

SLAVEN-EIGENAREN

OP HET

EILAND St. MARTIN,

TOT

BEHOORLIJKE SCHADEVERGOEDING BIJ DE EMANCIPATIE,

VERDEDIGD

TEGEN DE AALMOES

HUN DOOR DE TWEEDE KAMER TOEGEWORPEN,

(VERZOEKSCHRIFT AAN DE EERSTE KAMER DER STATEN-GENERAAL, MET DAARTOE BETREKKELIJKE STUKKEN.)

DOOR

Mr. S. J. COHEN,
Advocaat te Amsterdam en Gemagtigde van de Eigenaren op St. Martin.

'S GRAVENHAGE,
GEBROEDERS BELINFANTE.
1862.

HET REGT

DER

SLAVEN-EIGENAREN

OP HET

EILAND St. MARTIN,

TOT

BEHOORLIJKE SCHADEVERGOEDING BIJ DE EMANCIPATIE,

VERDEDIGD

TEGEN DE AALMOES

HUN DOOR DE TWEEDE KAMER TOEGEWORPEN,

(VERZOEKSCHRIFT AAN DE EERSTE KAMER DER STATEN-GENERAAL, MET DAARTOE BETREKKELIJKE STUKKEN.)

DOOR

Mr. S. J. COHEN,
Advocaat te Amsterdam en Gemagtigde van de Eigenaren op St. Martin.

'S GRAVENHAGE,
GEBROEDERS BELINFANTE.

1862.

Snelpersdruk van GEBROEDERS BELINFANTE,
's Gravenhage.

VERZOEKSCHRIFT

AAN DE

EERSTE KAMER DER STATEN-GENERAAL.

Aan de Heeren President en Leden van de Eerste Kamer der Staten-Generaal.

Geeft met gepasten eerbied te kennen de ondergeteekende, Mr. S. J. Cohen, Advocaat te Amsterdam, als daartoe behoorlijk gecommitteerd en gemagtigd door de slaveneigenaren in de kolonie St. Martin:

Dat hij tot zijn groot leedwezen heeft ontwaard, dat, bij de behandeling van de Emancipatie-wet in de Tweede Kamer der Staten Generaal, betreffende de West-Indische eilanden, door den heer van Bosse een amendement is voorgesteld en door de aanwezig zijnde kleine meerderheid aangenomen, waarbij aan de slavenhouders in die kolonie voor iederen slaaf slechts eene vergoeding wordt toegekend van ƒ 30, of liever gezegd aan die slavenhouders een aalmoes wordt toegeworpen, op grond dat de slavernij aldaar in Junij 1848 zoude zijn afgeschaft en dus den eigenaren eigenlijk geene vergoeding toekomt;

Dat de heer van Bosse, en de voor zijn amendement gestemd hebbende leden, zich daarbij grondden op het Rapport der Staats-Commissie, ingesteld bij Koninklijk Besluit van 29 November 1853, N°. 66, welke wederom haar uitgebragt advies baseerde op het bewuste Proces-Verbaal van 1 Junij 1848, waaruit zij meenden te lezen dat alstoen daarbij de slavernij op St. Martin was afgeschaft;

Dat het nu allerbedroevendst is, dat door deze dwaling van de Staats-Commissie, die het bedoelde Proces-Verbaal *verkeerdelijk vertaald heeft*, eene geheele bevolking in het ongeluk gestort wordt, en tevens onbegrijpelijk, hoe de Tweede Kamer, die de originele stukken, waarvan hier de afschriften volgen, op hare griffie berustende heeft, den heer VAN BOSSE en de Staats-Commissie op dien dwaalweg heeft kunnen volgen; (1)

Weshalve de ondergeteekende eerbiediglijk van meening is, dat, wanneer overtuigend wordt aangetoond, gelijk hij vertrouwt dat de hierbij volgende Memorie doet, dat de Tweede Kamer gedwaald heeft, het juist uwe zoo edele roeping is, die dwaling te herstellen en liever een wets-ontwerp te verwerpen, waarbij eene geheele kolonie geruïneerd wordt dan door uwe sanctie medepligtig aan dit onregt te worden.

Dat men Nederland nimmer van eene deloyauteit kunne beschuldigen! Dit verhoede God!

Amsterdam, 28 Julij 1862.

S. J. COHEN,
Advocaat.

(1) Men mag hier wel bijvoegen:

dat St. Martin gedurende veertien lange jaren van expectatie en door zijn' exceptionelen toestand, veel meer geleden heeft dan eenige andere onzer koloniën, en eigenlijk, naar goede trouw en billijkheid, *meer* dan de andere* koloniën behoorde te verkrijgen;

dat de Regering *hiervan ten volle* overtuigd is en moet zijn, en slechts eene zeer modique vergoeding heeft voorgesteld, niet in verhouding tot de geleden nadeelen en tot het onregt St. Martin aangedaan, maar ter liefde van den zuinigheids-zin der Tweede Kamer;

dat de Regering ook overtuigd moet zijn dat al het in 1848 op St. Martin gebeurde te wijten is aan de omstandigheid dat zij zelve geen magt genoeg bezat om de eigenaren te beschermen en dus die eigenaren in de noodzakelijkheid bragt, eenige concessiën aan hunne slaven te moeten doen.

MEMORIE TEGEN HET RAPPORT DER STAATS-COMMISSIE, *ingesteld bij Koninklijk Besluit van den 29 November* 1853, *No.* 66 *waarop door de Tweede Kamer der Staten-Generaal het Regerings-voorstel betreffende de vergoeding, aan die kolonie te verleenen, is verworpen en het amendement van den heer* VAN BOSSE *aangenomen, waarbij die vergoeding op slechts f* 30 *per hoofd bepaald wordt.*

Bij eene vroegere brochure, aan de leden der beide Kamers rondgedeeld, heeft de ondergeteekende reeds uitvoerig aangetoond dat *nimmer of te ooit* op 1 Junij 1848 door de inwoners de slavernij op St. Martin is afgeschaft, doch dat alleen op aandringen van den toenmaligen gezaghebber aldaar, den heer VAN ROMONDT (die geene genoegzame militaire magt bezat om de woelingen der slaven tegen te gaan, die hiertoe opgewekt en aangespoord werden door de vrijverklaring der slaven op het Fransche gedeelte van St. Martin) de inwoners eene vergadering belegden met het doel om eenige concessiën aan de slaven te verleenen en hen zoo doende tevreden te stellen, tot tijd en wijle de emancipatie gedecreteerd zoude zijn.

Ziet hier den oorspronkelijken tekst van het desbetreffende document:

Copij.

—

Proces Verbal.

In consequence of the very perilous and critical situation of this Dutch Colony, occasioned by the recent emancipation of the slaves in the *French* part of this Island, WHERE it has been declared by public notification

that Slavery is abolished;

And co nsidering that it is utterly impossible for the Local Governement of this Dutch Colony to prevent the Dutch slaves from going over to the French quarter; a proof of which is, that one gang from the Estate

"Diamond" in Colibay, Dutch part of this Island, are now over the frontier, bidding defiance to any loss of this Dutch Colony, and further more considering the highly excited feelings of all the slaves in this Colony, loudly and vehemently demanding to be placed on a footing of freedom with their French Neighbours, proof of which, that the gangs of several Estates of Culdesac, in the Dutch part of this Island, are now on the public roads, and have struck work; it is therefore that matters are brought to such a crisis, that some measures should be adopted immediately to prevent public disturbance, the result of which an all ruling Providence can only determine.

Therefore we, the undersigned Burghers, Proprietors in this Dutch part of St. Martin, from love of country, loyalty to our King, and from attachement to our Fatherland, met together this day in the Court Hall of this Town of Philipsburg, have unanimously agreed to appoint a committee of Burgher Proprietors to address an affectionate, earnest, and loyal petition *to His Majesty, our beloved King, praying that the slaves in this Colony should be emancipated, without any delay*, and that the *honest integrity of the Metropolitan Governement*, by the paternal recommendation of our *good Monarch, be incited to remunerate the Proprietors of this Colony*, for the said *emancipation*, whereby ruin will be prevented, and every heart in this Colony have cause to rejoice and be glad;

That considering that *this emancipation can not possible be done for a few months hence*, but to *prevent immediate collision*, between the Proprietors and *slaves* in this Dutch quarter; that we hereby have agreed, that, until His Majesty's gracious pleasure shall be known, that we will *act towards them as if* they were free labourers; that we will enter into such agreement with them, as to give equal justice and to ensure mutual intrust, both to Proprietors and labourers, and while we will most loyally and patriotically support, and render every personal assistance to the local Governement of this Colony for the maintenance of good order, we respectfully recommend to His Excellency the Lieutenant-Governor of this Colony, to direct the *suppression of those laws*, which give to the free propulation a right to be punished for crimes, contrary to those which govern slaves, and which make slavery so obnoxious to their feelings, as human beings, and in the interval between the sending on of the aforementioned petition to His Majesty, that such Laws and Regulations be made as to preserve good order, and maintain the agreement, which shall be made by Proprietors and their labourers;

That His Excellency the Lieutenant-Governor of this Colony be furnished with a copy of this ProcesVerbal, for his consideration and approbation, which we earnestly request as good subjects, earnest to prevent the immediate ruin of our beloved Colony, and that His Excellency will take proper precaution, as by laws of this Colony, to prevent the introduction of any

improper and malicious foreigners, who might by bad advice and exampel frustrate every good intention of the faithful and upright inhabitants of this Colony.

Thus done, and signed as here-unther, this first day of June 1848. God save the King!

(*Signed.*) Mr. E. Richardson.	R. R. Richardson.
Lucas Arrundell.	Lucas Percival.
Mr. Violenus.	P. Petersen.
Gerald Ducloux.	Maria J. Kolff.
D. H. Romondt.	James Ducloux.
Amelia Nistel.	David Nistel.
Louesan A. Illedge.	Robert Petersen, Director and co-Proprietor.
Ann L. Richardson.	
John Rowland.	Jacob A. Richardson for himself & Ann S. Hyden.
Ellen Burke.	
George Illedge for himself & d'Arnauld.	H. Dechalus.
	L. L. Percival.
W. H. Nesbit.	Ann B. Gitbes.
L. Kraval Jun. for Rebecca Percival & Elisa Cannegieter.	

All ather Inhabitants and Proprietors are requested to sign this ProcesVerbal if they approve the same.

Hieruit volgt dus zonneklaar dat de Staats-Commissie dit document verkeerd gelezen en verkeerd opgevat heeft, want waarom zouden dan de inwoners behoeven *„to address an affectionate, earnest and loyal petition to our Majesty our beloved King, praying that the slaves in this Colony should be emancipated without any delay."*

Wanneer zij vrij verklaard hadden, behoefden zij werkelijk niet te vragen, dat dit zoo *spoedig mogelijk mogt geschieden* en wel tegen de schadevergoeding die zij van *de eerlijkheid (honest integrity)* der Regering vermeenden te mogen verwachten."

In mijne bedoelde brochure heb ik genoegzaam den inhoud van dit Proces-Verbaal toegelicht om dit nu nog nader hier te behoeven.

Het zij genoeg dat ik herhaal dat in het bewuste Proces-Verbaal, van 1 Junij 1848, alleen gelezen wordt, dat er eenige strafbepalingen, vroeger tegen de slaven geldende, worden afgeschaft, en dat de inwoners daardoor voorloopig, en *onder nadere goedkeuring des Konings*, hen zullen *behandelen* (altijd alleen wat de strafbepalingen betreft) *alsof zij vrije menschen* waren, doch voeg er bij dat NAAUWELIJKS EEN JAAR DAARNA (25 Junij 1849) *de meesters* hersteld werden in hunne regten om als oudtijds *hunne slaven* te straffen.

Waaruit blijkt nu dat de slavernij op 1 Junij 1848 aldaar is afgeschaft?

Wij sommeren een ieder die gezond verstand heeft en Engelsch heeft leeren lezen, en in het bijzonder den Heer VAN BOSSE, die dit der Tweede Kamer op gezag der Staats-Commissie heeft voorgesteld, dit aan te toonen.

Dwalen is echter menschelijk en dikwijls heeft de verkeerde uitlegging van den eenen of ander tekst, van het een of ander woord, schromelijke gevolgen gehad, — schromelijker dan het ongeluk van eene geheel bevolking wel echter nooit.

Wij willen bovendien gelooven dat de Staats-Commissie niet was in het bezit van de navolgende Proclamatie van den Gouverneur van Curaçao en onderhoorigheden, die ten duidelijkste aantoont dat de slavernij, niet door hem (die dit toch in de eerste plaats zoude hebben moeten weten), noch door iemand ter wereld, als afgeschaft beschouwd werd.

Copij.

—

De Gouverneur van Curaçao en Onderhoorigheden.

Aan de Slavenbevolking op het Nederlandsche gedeelte van het eiland St. Martin.

Ik heb met leedwezen vernomen dat velen uwer het werk *bij uwe meesters* hebt gestaakt, en anderen zelfs naar het Fransche gedeelte van het eiland zijn overgeloopen, omdat aldaar de dadelijke vrijverklaring is afgekondigd.

De maatregelen, door uwen gezaghebber genomen en de toezeggingen uwer meesters, die gewis dezelve zullen nakomen indien gij aan uwe verpligtingen beantwoordt, aan welke zelfs de vrijgeborene zich niet straffeloos kan onttrekken, maken het een dubbelen pligt voor u om stil en rustig uw gewone werk voort te zetten en af te wachten *de beslissing van Zijne Majesteit*, *onzen geëerbiedigden en geliefden Koning*, *op het verzoek dat uwe meesters zelve hebben gedaan om u vrij te verklaren.*

Indien gij nog mogt voortgegaan zijn om u aan lediggang en ordeloosheid over te geven, keert dan van uwe dwaling tot uwe meesters terug, die getoond hebben het zoo wel met u te meenen; weest ordelijk, werkzaam en gehoorzaam aan de wetten; want zonder orde, vlijt en een rustig gedrag zou de vrijheid voor u zelven een ongeluk zijn: in dat vertrouwen zal ik de bereids genomene maatregelen van uwen gezaghebber, zoowel als het *verzoek* van uwe meesters, bij het Gouvernement in Nederland ondersteunen.

De Gouverneur voornoemd,

(*Geteekend*) ESSER.

Doch alsof dit nog niet genoeg ware, M. H., zoo heb ik aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal overgelegd *authentieke* acten en documenten die op de griffie aldaar berustende moeten zijn, waarbij het bewijs geleverd wordt dat *na* 1848 onderscheidene plantagiën *met de slaven* aldaar ten overstaan van Gouvernements-beambten in publieke veiling zijn verkocht en anderen gehypothekeerd en dat de Regering *regten op den* overgang van *die slaven* heeft *geheven.*

Wat het feitelijke betreft zij hier ten slotte nog bijgevoegd dat niet

alle eigenaars van slaven dit Proces-Verbaal van 1 Junij 1848 hebben mede onderteekend of daarin toegestemd; en dat dus teekenaars en niet teekenaars door deze onbillijke handelwijze en verkeerde uitlegging worden getroffen — dit blijkt uit het navolgend stuk.

Copij.

To His Honor. J. D. Crol, *Gezaghebber of the Netherl. part of the Island St. Martin.*

The petition of the undersigned, Burghers, Inhabitants and Slaveholders, most humbly prayeth :

That whereas your petitioners are minor Slaveholders in this Colony, and have been sufferers from the period of the British Act of Emancipation, — "when numbers of their slaves availed themselves of the British Act of Parliament, which granted to all refugees, placing themselves within the Jurisdiction of English Law, unconditional freedom; — and to prevent this efflux of runaway slaves was neither in the power of your petitioners, or of the Military or Police force of the Colony," a faithful statement of such losses have from time to time been made to Government, on the annual Capitation List, by a reference to which this statement will be confirmed.

Your petitioners did not attempt any concealment of the losses they had sustained, having the most reliable confidence in the generosity and justice of the Government, to compensate them, with their other fellow citizens, when the period of Emancipation had arrived, for the losses they had unavoidably sustained; — but they now perceive, with alarm, that this class of absent slaves stand either excluded or unnoticed by the Commissioners for any compensation, and who have only brought under their consideration such as have escaped from the Colony since 1846.

Your petitioners constitute the meddle class in this community, and have suffered in a manifold degree, by being deprived of the services of their slaves, such being the chief and only support for themselves and families; and the inevitable consequence has been want and destitution, and many of your petitioners are now even deficient of the common necessaries of life; a circumstance not unknown to Your Honor. — Their privations and sufferings are therefore more keenly felt, — being removed from even the most limited resource; — which may still be within the reach of the Proprietor of Sugar-and other Estates.

Your petitioners had cherished the fond hope, that upon the abolition of slavery in the West-India Possessions, they, in common with His Majesty's subjects in other Colonies, would have been entitled to a full and adequate Indemnification, but by the report of the State's

Commissioners it evidently appears, that no remuneration will be given for absent slaves, anterior to the year 1846; — „the unrecompensed therefore in the Colony will be reduced te pauperism, and abject misery, their runaway slaves, having been protected, and made free by the British Government,„ — „it is an indisputable fact als› that many of these runaway slaves, now in the English Colonies, have since a numerous offspring, and which, viewed in a judicial light, ought still to be considered as the property of the owner — until the final abolition of slavery by the Mother Country. „Dispite their residence, in a foreign Colony,„ — for this act of spoliation by the English Authorities was the commencement of that ruin to this Colony, which was subsequently consommated by the political exigency, which gave freedom to the French slaves in 1848.

„The State's Commissioners point significantly to the Proces-Verbal „of agreement, by a certain number of Proprietors to their slaves in „June 1848;„ — „which is an act of those alone, whose signatures „will be found affixed to that Document,„ and from which your peti„tioners claim exemption. — Nor judicially viewed, "is it legal or con„sistent to hold your petitioners answerable for a measure, in the adoption „of which they were not consulted, and over which they had no con„trol, — „for no law can be found to delegate power to a certain „number of slave proprietors over others to emancipate their slaves, „without their consent or their concurrence. — Nor on the other hand, „could your petitioners interfere with any number of Proprietors, who „felt desirous of granting concessions to their slaves; or prevent them „if they deemed it expedient to liberate them altogether from slavery.„ „But your petitioners affirm as their conviction to a moral certainty „that, whatever importance may be attached by the Commissioners, as an „official proof to this document, „that the owners of slaves in this „Colony did not consider them free.„ — Nor did the slaves themselves „consider it so.„

Your petitioners are desirous of exculpating themselves from any consequences, attendant on the measure of this Proces Verbal, granted bij certain slaveholders in June 1848, — „and look alone in submission to the Royal Prerogative being exercised for the final abolition of slavery in this Colony.„

Your petitioners at the same time claim justice and sympathy for themselves as a class, who must suffer in a manifold manner by the adoption of the report of the Commissioners. „Nor have they profitted in any manner by the Loan of Ten Thousand Guilders, which was for the exclusive benefit of the Proprietors of Sugar-Estates. „Your petitioners therefore pray such considerations for themselves, which they conceive will be extended to them by a just and benevolent Government

for the losses they have sustained, by the English Decree of Emancipation, which operated so banefully in its consequences on the interests of this Colony. — And that your petitioners may be placed in an equal position with His Majestys subjects without distinction in this and other Colonies as regards the Indemnification of slaves, from which the period of 1846 would entirely exclude them.

Your petitioners in thus laying bare the case of the poor and destitute in this Colony, appeal to the sympathy of Your Honor as Chie of this Colony, and feel assured of that fostering care, which has invariably been extended to the poor, at your hands, and supplicatef that Your Honor will take their situation and peculiar position under your especial notice and consideration, by representing to His Majesty's Government the state of things, and subject of this appeal now made for Indemnification for their runaway slaves, as well to be relieved from any measure, emanating from the Proces Verbal of 1 June 1848.

And your petitioners, confident in the justice and wisdom of the Government, and aware that Your Honor will make a proper representation of their case in conclusion as in duty bound will ever pray.

S. Martin, December 16th 1856.

(*Signed by*)

Joseph Romney, for self.
qq. Succession of J. C. Macklot.
" " " Ann Daly.
" Aletta Baker.
" Sophia Daly.
" Emma J. Hodge.
" Isabella Bart.
" Arthur Hodge.
" A. Brevink.
John Howil.
Charlotte Halley.
Jennet Heylegeb.
R. R. R. Webster.
Benj. Ruan.
Mr. D. Solomons.
Elizabeth Carter.
Polly Russel.
Nath. O. Carty.

May Carty.
Charlotte Oyens.
John Oyens.
Hendrik Knall.
Deborah Balborda.
Edwin Richardson.
W. S. Walkins.
Felix Rogers.
Mary R. Thomas.
Elizabeth Creed.
Hannah Davis.
Benj. Romney.
May S. Windfield.
Charlotte Heyliger.
Cath. Mildrum.
B. F. Richardson.
Julia Doucher.
Jos. de Sall.

Dit nu, M. H., zijn feiten en omstandigheden waarvan de authentieke bewijzen ter griffie van de Tweede Kamer gedeponeerd zijn of dadelijk kunnen geleverd worden. Zij zouden reeds voldoende zijn bij een Hof van Appel om het ter eerste instantie gewezen vonnis te zien vernietigen, gelijk de publieke opinie dit reeds gedaan heeft.

Evenmin, is er iets aan te voeren tegen het regtspunt,

Namelijk:

1°. Dat *emancipatie* nimmer kan plaats hebben (en dus ook niet plaats gehad heeft op St. Martin) door den eigenaar van slaven, omdat emancipatie een regt der regering is; die collectief emanciperen kan, hetgeen een individu nimmer kan doen;

2°. Dat het eenige wat een slavenhouder kan doen is, het verleenen van *manumissie*, waarbij door de wet voorgeschreven vormen in acht moeten genomen worden, *al hetgeen op St. Martin nooit is geschied.*

Er heeft dus in 1848 op St. Martin noch feitelijk, noch juridiek eene emancipatie plaats gevonden.

Ik mag niet veronderstellen dat de Tweede Kamer, weggesleept door het idée *f* 180,000 te kunnen besparen, eene geheele, zoo getrouwe en aan het Moederland gehechte Kolonie heeft willen opofferen, maar wil eerder veronderstellen, dat zij al deze feiten door het verloop van jaren had vergeten en ook in dien tijd vele nieuwe leden zitting hebben genomen. Aan de Eerste Kamer echter is het schoone regt gegeven door haar votum, eene zoo groote dwaling te herstellen en daardoor geluk, voorspoed en tevredenheid terug te brengen, waar het votum der Tweede Kamer het tegendeel zoude veroorzaakt hebben.

De emancipatie zal, wat Suriname betreft, daardoor niet worden vertraagd, omdat dit wets-ontwerp geheel afgescheiden is van dat van Suriname, en beter is het, daar men het over de hoofdprincipes nu toch eens is, en het alleen eene geldquaestie betreft, eene meer volledige Tweede Kamer te laten oordeelen, of men wil dat St. Martin, — dat sedert 1648 eene getrouwe Nederlandsche bezitting is geweest — ten gronde ga of zich er op kunne verhovaardigen een gedeelte uit te maken van eene eerlijke en regtvaardige natie.

AMSTERDAM, 28 JULIJ 1862.

S. J. COHEN, ADV.

BRIEF *aan* Mr. S. J. COHEN, *gevolmagtigde van eigenaren op St. Martin.*

Copij.

—

S. J. COHEN Esq.,
Advocate at Amsterdam.

ST. MARTIN 10th. March 1858.

Dear Sir!

Your favor of 13th. ult°. enclosing a paragraph of a newspaper, containing the report of committee of the 2nd Chamber on the subject of Indemnity for the slaves, was yesterday received.

We were like yourself astounded at the report. — The gross ignorance it betrayed of the real facts and matters, or the willful disregard of them for the adoption of a shamefully *dishonest policy.* No man conversant with the English language could hold in his hands the "Proces Verbal," and with an *upright heart*, declare that it contains anything which could be construed by the most litigious spirit into a surrender on the part of the Proprietors of their property in their slaves.

Finding that we would not have sufficient time to get up such addresses as you require, we have obtained the sanction of a majority of the proprietors to request you to make a suitable and *strong* address in their behalf, setting forth all the facts of which you are in possession, in that peculiarly forcible style of which you are so capable.

In adverting to the Proces Verbal, the Government-Commission might have been led into error by its *garbled translation*, but the Committee of the 2nd Chamber of the States-Gen. have not this excuse, for you have set forth in the most clear and unequivocal manner-the facts and the truth in your pamphlet, and they have hold the original Proces Verbal in the English language to judge of, we call upon the Representative of His Majesty here, as well as in every official connected with our Government to *attest* to the fact that *slavery does exist here*, and *has never ceased to exist*; that since 1848 repeated bona fida transfers of slaves, and of Estates with the slaves attached thereto, have taken place, on which the Government have always received the full amount of their dues — notwith-

standing the assertion of the Government Commission to the contrary, who state that such transaction were sham, and thereby imply *collusion* on the part of our Government. Every assertion therefore to the contrary is *unfounded and false.*

Has the Government reflected, that had we adopted any other course than that which we did, as set forth in the Proces Verbal, what might have been the consequences? Had we not made those concessions, tumult and disorder and bloodshed would have been the result, and would not the Government then have said that we brought our troubles on ourselves, bij obstinately holding out to make timely and salutary concessions? We go further, and state that without the adoption of those concessions there can be *no doubt* the two Governments would have been brought into *collision;* and if asked how this would occur, we answer, that the negroes of the French part just emancipated, paraded our streets and the highways with tri-colored ribbons, and the cry of Liberty, Equality and Fraternity became general, and if during this time of tumult and disorder, the inhabitants had used *coercive* in stead of *con ciliatory* measures towards their slaves, they, the slaves, would with out doubt have been assisted by the newly made citizens of the French part and the slightest injury done to one of them would have been instantly resented by the Government of the French part, for in that Colony the greatest confusion and disorder prevailed as the result of the revolution; what then would His Majesties Government have said?— Doubtless we would have suffered in a degree ten-fold to what it is our present prospect to suffer, and our claim to compensation set entirely aside as preposterous.

We utterly deny that any benefit occured to the community at large from the assistance referred to the Reporters, with the exception of the paltry sum of *f* 10,000, which was soon absorbed in the fruitless endeavour to obtain labour for the negroes. As to the amount expended on the salt pond, it has as yet been productive of *no good*, no salt having been made, although we have had a succession of dry years. And even this expenditure has been made with a view to the benefit of the Government, who derive large dues from the exportatiou of the salt.

Your communication has paralized the efforts of the whole community, *confidence is at an end;* and if the contemplated measures are adopted, then a *general Bankruptcy must follow.*

The last year, credit, based on the honesty and justice of the nation, has been obtained, and every effort has been made to restore the cane-cultivation, which must now be abandoned, for the slaves will soon be cognisant of the facts, and if serious, very serious consequences do not follow, then they will at least abandon the Island, for the Dutch papers received in this Colony, contain still more disastrous intelligence than that contained in your extract. Rumours are afloat of an equivocal nature

respecting emancipation; the slaves are excitable, and if they do not commit outrages, they will emigrate to English Islands where they are encouraged by high wages.

As there appears to be a determination to misinterpret the Proces Verbal, in order to accomplish a disreputable purpose, what effect would be produced by its insertion in a leading English paper, like the „Times" with suitable editorial comments, putting the correct construction in the Proces Verbal and holding up to national contempt those who would pervert its true meaning for *sinister* purposes. We throw out this suggestion to your believing it would not be without its fruits. That Proces Verbal is the root and branch of the tree under the shadow of which the sage legislators of Holland have dreamed a dream, that no other legislators ever dreamed before, *„The perversion of concession into a surrender of right."*

Yet, we still indulge the hope, that when a fair discussion is had befor the Chambers, the *good sense* and *justice* for which the Dutch nation is proverbial, will triumph and a fair and *equitable* compensation will be granted to us.

Any and all of the facts we now state, may be freely used by you in the strongest language in your defence of our right to compensate.

We need not say, dear Sir, that the high opinion which the inhabitants entertain of you, and their firm conviction that they will have the benefit of your utmost exertions in their behalf, remain unabated, whilst we subscribe ourselves.

Your most obed. svts.

(*Sign.*) L. Percival, *President of the Court at St. Martin.*

(*Sign.*) P. P. Maillard, *Vice-President of the Court at St. Martin.*

Jh. E. Richardson.

PS. The minor slaveholders, represented by Mr. Joseph Romney also unite in the request that you will put forth your best exertions in their behalf.